

Communio

LIBERALKATOLSK KYRKOTIDNING NR 3 2002 ÅRG 34

Pris 25:-

Mysteriet med de svarta madonnorna

Biskop Joseph L. Tisch, Florida, USA. Från The Liberal Catholic nr 2, 2002

"Det som numera kallas den kristna religionen var inte eftersökt bland våra förfäder i mänsklighetens gryning förrän Kristus föddes som människa. Sedan dess har den sanna religionen, som redan existerade, kallats 'kristen'". – St. Agustinus

Då den genomsnittlige vite katolske medelklassamerikanen för första gången tar steget in i ett av de gamla europeiska marianska helgedomarna, blir han eller hon först chockad vid åsynen av en svart jungfru Mariastaty. Praktiskt taget alla heliga platser byggda före Lourdes, Knock och Fatima innehåller vördade svarta madonnor – bland över 450 noterade platser återfinns vi Chartres, Le Puy och Rocamadour i Frankrike, Loreto och Santa Maria Maggiore i Italien, Einsiedelin i Schweiz, Montserat i Spanien och Czectochowa i Polen.

Förr var det vanligt att förklara detta fenomen med att "statyerna snidades ur mörkt trä" eller att "rök från alla votivljusen har fått träet att svartna" eller att "Hugenotterna eller de franska revolutionärerna försökte bränna statyerna", men ingen av dessa förklaringar har visat sig tillfredsställande eller kunnat förklara det faktum att de svarta statyerna är så vitt spridda i världen.

Idag har arkeologer och historiker börjat lyfta på slöjan till mysteriet med de svarta madonnorna. Många av de platser där statyerna finns, som t.ex. Chartres, var från början platser helgade åt den Stora Modern (kallad Isis, Venus, Demeter, Artemis och många andra namn) långt före Kristi födelse. Då Europa undan för undan

kristnades, helgades samma platser istället åt jungfru Maria. Enastående helgedomar – kyrkor, katedraler, domer

svarta madonnor återfanns i gamla lämningar under 800-, 900- och 1000-talen; uppenbara relikier från hedniska trosuppfattningar. Åter andra fördes av korsridarna tillbaka till Europa från det Heliga Landet som vördade länkar till den ursprungliga kyrkan.

Men varför är madonnans och barnets ansikten och händer svarta? En svart madonna med ett lika svart barn i famnen skulle inte förvåna någon, om statyn eller bilden återfanns i Afrika, men i Europa skulle man definitivt ha förväntat sig att såväl moder som barn var ljushyade.

Svaret kan ligga i det faktum att Maria tillbringade sina sista år tillsammans med lärjungen Johannes i Efesus, samma ort där den universella kyrkan på 1300-talet utropade henne till "Theotokos" – Guds Moder. Mariakulten i Efesus ärvde sin plats av den svarta Artemis, också kallad "Efesiernas Diana". Ett slående bevis för detta kan vi hitta i det lilla enkla kapellet "Holy House of

Our Lady" i Efesus, där det finns en staty av Maria stående på altaret – en modern svart madonna!

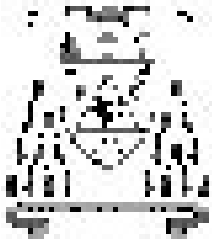
Om det också finns kopplingar till kulten kring den svarta Kali i Indien, och om de bägge har sitt ursprung hos den svarta befolkningen i Lemurien, återstår för framtida upptäckter att visa.

Den Svarta Madonnan i Czectochowa

m.m. – byggdes ovanpå gamla tempel, och många gånger döptes helt enkelt statyer av gudinnor om till Maria eftersom de tidiga missionärerna var mycket medvetna om hur kraftfull den andliga dragningskraften hos de gamla vördade bilderna var... detta långt innan biskop Leadbeater tog upp ämnet i boken "The Science of the Sacraments". Andra

Forts sida 7

Biskopens spalt

Kära Systrar och Bröder

Det här numret av *Communio* är lite sen i utgivningen på grund av att vi ville få med något från Samfundet Liberala Katolska Kyrkans årsmöte.

Sommaren som vi har bakom oss har varit fylld av aktiviteter både svenska och internationella. Om den Nordiska Sommarsamlingen, Europeiska Kyrkokongressen, Capella Ecumenica mm kan du läsa på mittuppslaget.

I samband den Europeiska Kyrkokongressen samlade jag de närvarande biskoparna till ett möte, där jag informerade om kyrkans situation i Sverige med avseende på den Allmänna Episkopala Synodens inställning till kvinnor i Minor Order och Major Order.

Det är min, prästsynodens och många andra aktivas uppfattning att den största anledningen till att vi har svårt att få nya medlemmar i kyrkan det är kyrkans inställning till kvinnor i prästämbetet.

När nya människor kommer till kyrkan så är de ofta mycket intresserade och säger att de funnit sitt andliga hem. Då de senare upptäcker att LKK inte har kvinnliga präster så kommer de aldrig mer tillbaka igen.

Vi har fått nog av att försöka försvara kyrkans attityd till kvinnliga präster – försöka försvara någonting som vi innerst inne inte tror på. Vid mötet informerades om debatten och situationen i Sverige, om utvecklingen sedan 70-talet och om de enkäter som gjorts i Sverige under 1990-talet mm.

Jag klargjorde att frågan om kvinnor i Minor och Major Orders är mycket aktuell. Att Mariaorden i Sverige inte har ändrat människors uppfattning om kvinnor och prästämbetet och att jag är mycket tveksam till att den internationella Mariaorden kan förändra situationen.

Vid mötet var alla övertygade om att debatten om kvinnligt prästerskap kommer att nå även andra LKK-provins, speciellt i Europa. Och vid mötet uppmanades jag att informera alla medlemmar i den Allmänna Episkopala Synoden om min redogörelse

och kommande förslag till nästa möte med Synoden.

Brevet som jag skickat avslutas med följande:

Därför mina kära Bröder betänk situationen omsorgsfullt. Ingen av oss önskar se vår kyrka dö utan att göra någonting. Och jag kan bara se ett sätt att för vår kyrka till att åter bli en levande kyrka utan internationell splittring.

- Vi måste öppna Minor Orders och Major Orders för kvinnor i provinser där regionalbiskopen och alla präster och diakoner är överens om det. LKK:s kanoniska lag skall inte förhindra detta.
- De regionalbiskopar som inte samtycker till att ordinera kvinnor har ju alltid en möjlighet att förhindra att besökande präster, män som kvinnor, att celebrera vid gudstjänster i den egna provinsen.

Pax et Bonum

Samfundet LKK

VERKSAMHETSBERÄTTELSE

För tiden 1 juli 2001 – 30 juni 2002

Styrelsen

Styrelsen för Samfundet Liberala Katolska Kyrkan i Sverige har under verksamhetsåret bestått av följande ordinarie medlemmar:

Marianne Andersson-Söderström, ordförande

Carina Karlsson, sekreterare

Gunnar Larson, kassör

Rose-Marie Johansson, ledamot med ekonomiskt ansvar för *Communio*

Nappe Holmström Björnus, ledamot

Suppleanter:

Irène Edén, Gunnar Johnson och

Bernhard Moberg.

Protokollförda sammanträden

Styrelsen har under verksamhetsåret haft fem protokollförda sammanträden, inklusive det konstituerande sammanträdet.

•Samlingar

Sommarsamling i Danmark, där medlemmar från våra församlingar deltog, samt Europeisk Kyrkosamling i Holland, där biskop Sten-Bertil Jakobson med flera deltog.

Ordinarie årsmöte

Årsmöte hölls den 29 sep 2001 i Domkyrkan, Flottbrovägen 5, Stora Essingen, Stockholm.

OFFICIELLT

Ordinationer:

Den 16 juni ordinerades Krister Fast till klerk i S:t Mikael's församling, Stockholm.

Den 1 juli erhöll Agneta Ljungberg, Malmö och Eva Åkeson, Lund konfirmationens sakrament vid den Nordiska Sommarskolan i Danmark.

Den 18 augusti ordinerades Regina Birkehorn till Renhetens grad inom Mariaorden i S:t Mikael's församling, Stockholm.

Den 29 september ordinerades Arvo Eriksson till subdiakon i S:t Mikael's församling, Stockholm.

Beslut, ekonomisk ställning samt val redovisas i protokoll och övriga handlingar från årsmötet.

LKK-registret

Kyrkan har 424 medlemmar, varav 276 är kyrkomedlemmar. Dessutom betjänas 268 personer av kyrkan.

Stiftelsen

För Stiftelsen LKK i Sverige lämnas särskild verksamhetsberättelse och ekonomisk rapport.

Communio

Vid verksamhetsårets slut hade 84 prenumerationer inkommit. Bokförsäljning handhas också av tidningen. Särskild ekonomisk rapport lämnas.

Bokutgivning

I juni lämnade boken "99 frågor och svar om Liberala Katolska Kyrkan" tryckeriet och kunde börja distribueras. Styrelsen vill framföra sitt stora tack till Gudrun Kvick-Fleetwood för arbetet med översättningen.

Övrigt

LKKs hemsida, www.lkk.se, har haft många besök och utgör en värdefull kommunikationslänk till många, som inte skulle komma i kontakt med kyrkan annars.

Rapportering från församlingar, kyrkogrunder och enskilda medlemmar lämnas vid årsmötet.

Styrelsen

SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE . . .

höll sitt ordinarie årsmöte lördagen den 28 september. Ombud från församlingarna, samfundets styrelse, revisor och ett antal övriga intresserade var närvarande.

På eftermiddagen visade Kerstin Bränngård diabilder och berättade om andligheten i sin konst. Kvällen avslutades med sakramental välsignelseandakt och en stunds samvaro.

På söndagen firades mässa med den vackra åminnelseceremonin av kyrkans konsekration vid mässan ordinerades Arvo Eriksson, Gävle till subdiakonens orden (se även sid 5).

Kerstin Bränngård

Samfundet styrelse

Vid årsmötet fick styrelsen följande sammansättning.

Ordförande: Regina Birkehorn,
Broddby, 748 96 Tobo, 0295-345 30

Sekreterare: Agneta Ljungberg, Johan
Ericssons väg 65, 217 47 Malmö, 040-
261428

Kassör: Gunnar Larsson, Strömkarls-
vägen 84, 167 62 Bromma, 08-805678

Ledamot: Nappe Holmström Björnium,
Furustigen 3, 133 34 Saltsjöbaden, 08-
7172699

Ledamot: Rose-Marie Johansson Tälj-
stensvägen 11 G, 752 40 Uppsala, 018-
550191

Suppleant: Iréne Edén, Välljärnsgatan
52, 724 73 Västerås, 021-300231

Suppleant: Marianne Andersson-
Söderström, Hörngatan 16 A, 602 34
Norrköping, 011-161081

Suppleant Evert Sundien, Hagagatan 37
1tr, 113 47 Stockholm, 08-33 20 06

Debatt

DEN TORKANDE GRENEN

Nedan följer en något reviderad version av en inlägga som jag sände till kyrkorådet i Stockholm i syfte att återuppliva en torkande gren på Kristi träd. Bakgrunden är den alltmer tynande tillvaro som våra församlingar i Liberala Katolska Kyrkan i Sverige synes föra. Min utgångspunkt är kyrkorådet och församlingen i Stockholm.

En vision

Ett av de problem människor har idag i allmänhet är brist på tid. Våra möten i kyrkorådet drar ut på tiden till sent på kvällen och ingen har tid eller lust att stanna hela natten för att diskutera förslag och åtgärder, vilket leder till att förslag ofta får ett styvmoderligt bemötande. Vi kan mota problemet genom att bereda frågorna. Vi är inte fler, större eller formella nog för att inte kunna föreslå och genomlysna saker via telefon eller e-post. Inte ens alla LKK:are i Sverige är så många att det skulle vara något hinder att diskutera saker på detta sätt. Därtill måste frågorna följas upp. Allt för många beslut har tagits genom åren utan att de manifesterats fysiskt. Hur ska vi då lösa det? Inom företagsvärlden löser man det så här: Den som föreslår något får till uppgift att se till att det genomförs. Ordf. följer upp frågan nästa möte. Kan vi göra så i kyrkan?

Det behövs någon form av koppling (alternativt bättre koppling) mellan kyrkoråd och synoder, där frågor och förslag kan genomlysas, förberedas, diskuteras. Med bättre återkoppling (=feedback). Våra präster informerar oss säkert i vederbörlig ordning om synoderna och dess programpunkter. Vill man ha en (aktivare) församling, så bör man nog informera mer i förväg och vinna en givande diskussion, som kan ge förändringar, förbättringar, etc.

Rörande det ekumeniska har jag genom åren haft invändningar och jag inser att man lätt kan få intrycket att jag är emot ekumeniskt samarbete. Det är inte så. Men om man föreslår att vi skall lyfta bort vår egen mässa (eller göra inskränkningar i den) för att ersätta med t.ex. andra trossamfundets gudstjänster så är jag emot det. Om ni som

är ekumeniska ivrare istället talar om vad det är ni vill uppnå, varför och hur ni tänker er att vi (och kanske andra) kan dra nytta av det, så är jag beredd att lyssna. Vad är det ni saknar i vår alltför långa mässa som gör er villiga att (ibland) förlänga den med en timme till? Jag bara undrar?

Jag anser att det finns en anledning till att vår riktning (Liberala Katolska Kyrkan) en gång uppstod, liksom de flesta andra kyrkliga riktningar. Att söka samarbete i vissa frågor kan nog vara bra, men bättre är nog att försöka nå ut med ett eget budskap, att öka kretsen besökare och intresserade. Är det ni vill med ekumeniken, i så fall är det bra, men då får vi nog gå tillväga på ett bättre sätt. Vill man ändra något måste man övervinna det väntade motståndet genom att informera och bereda frågan ganska långt i förväg.

Biskop Maurice Warnon berättade för Sten-Bertil om deras aktiviteter i Kanada som resulterat i en stor ökning av en av församlingarna. Mitt förslag är därför att återuppta den gamla döda sommarskolan, fast i ny form, vår- och höststudiedagar (som fanns för 15-20 år sedan) med aktiviteter, som föredrag, ceremoniträning, utbildningsverksamhet, sångövningar och samkväm, etc., säg från fredag kväll, lördag och söndagsmässa. Säg två-fyra ggr/år. Alla som kan och vill i landet skall känna ett "drag" att vara med. Inte för att de måste – utan för att det är KUL, INTRESSANT & ENORMT GIVANDE. Det kräver en del i form av förberedelser och arbete, men är det bättre att stirra på dumburken? Låt oss finna rätt på alla talanger och använda oss av dem. Vi lappar på stan och alla som kan hjälper till.

I kombination med detta skall/bör kyrkan ordna församlingsaftnar (projektbenämning: KORSDRAG???) med samkväm, knytkalas, korta föredrag, anföranden, vinklingar och DISKUSIONER. Alla som vill får vara med och målsättningen bör vara att så många som möjligt av oss "aktiva" försöker vara med. Det kan inte vara svårare att få till än ett kyrkorådsdatum.

Detta bör enligt mina beräkningar resultera i att vi "aktiva" kommer att ha
Forts sida 7

Bildkollage från sommarens händelser

Nordisk Sommarskola i Tølløse, Danmark, den 28/6-2/7

Biskop Sten-Bertil och stavbärare Regina Birkehorn tillsammans med nio nya konfirmander

Den Nordiska Sommarskolan gick av stapeln på Tølløse Slotts Efterskola på Själland, Danmark med 50 deltagare varav 11 från Sverige.

Temat för sommarskolan var ”Människosjälens pilgrimsvandring”.

Efter sköna dagar med gudstjänster, föredrag och underbar samvaro gick resan vidare till Nederländerna för de flesta av de svenska deltagarna.

Dit åkte biskop Sten-Bertil med hustru Eva, Regina Birkehorn, Evert Sundien, Jonas Anundi, Morgan Norman, Krister Fast, Stefan Brauer, Eva Åkesson och Agneta Ljungberg.

Europeisk kyrkokongress i Zenderen, Nederländerna, den 4/7-7/7

Temat för kyrkokongressen var ”Människan som pilgrim”, Förutom rikligt med gudstjänster fick vi lyssna till föredrag om Labyrinten som en arketypisk och kraftfull symbol och om labyrinten i de Gotiska katedralerna. Innan Kyrkokongressen arrangerades en europeisk klerikal synod, Vid denna deltog Evert Sundien och Jonas Anundi.

”Den Zwanenhof” är en stor konferensanläggning med park och naturligtvis en damm med svanar.

I konferenscentrets kyrka arrangerades LKK-altaret.

Efter avslutningsmässan, biskopar från vänster: bp Graham Wale, Storbritannien; bp Sten-Bertil Jakobson, Sverige; bp Christian Schock, Frankrike; bp Frank den Outer och bp Tom Degenaas, Nederländerna.

Festkväll med bland annat en Israelisk (Chassidic) dansgrupp. Här instruerar ledarinnan för dansgruppen några kongressdeltagare varav två från Sverige. Agneta (5:e fr. vänster) och Jonas (6:e fr. vänster).

Biskopsbesök den 24/7 - 29/7

Under knappt en vecka gästade biskop Maurice Warnon med hustru Joan Sverige. Biskop Maurice är regionalbiskop för Belgien och Canada men bosatt i staten New York i USA. Söndagen den 28 juli celebrerade bp Maurice mässan på franska i S:t Mikael.

Biskopsparet besökte Härkeberga kyrka

Capella Ecumenica den 1/9

Biskopen på trappan till Capella flankerad av Marianne och Regina

På årets första höstdag, en vacker söndagsmorgon, gick färden med båt i Sankta Anna skärgård till Capella Ecumenica. Mässan celebrerades av biskop Sten-Bertil. Regina Birkehorn var stavbärare och predikade över dagens huvudtanke "hjärtats förnyelse" för ca 30-talet kyrkobesökare. Marianne Anderson-Söderström, var altartjänare.

Lördagen den 14 september ordinerades Kenneth Christensen till präst i Sofia kyrkan i Köpenhamn av biskop Sten-Bertil. I ceremonin deltog bp Kaj Jørgensen, präster från Danmark, Sverige, Nederländerna och Storbritannien. På söndagen celebrerade Kenneth sin första mässa.

Kenneth Christensen

Prästvigning i Sofiakyrkan Köpenhamn den 14/9

Sofiakyrkan var fylld till bristningsgränsen. Här ses Kenneth tillsammans med sin familj och några av de tjänstgörande.

Subdiakonvigning i S:t Mikael Stockholm den 29/9

Vid Mikaelidagens mässa ordinerades Arvo Eriksson, Gävle, till subdiakonens orden. Arvo är verksam i Uppsalaförsamlingen.

Från vänster: Evert Sundien ceremonimästare, vår nya subdiakon Arvo Eriksson, Björn Svensson organist, biskop Sten-Bertil, Regina Birkehorn stavbärare, Krister Fast och Morgan Norman altartjänare.

FÖRVANDLING!

En djupare, djupare, djupare förvandlingsupplevelse i liberalkatolsk anda av Brian Parry, Melbourne, Australien

Denna artikel är sammansatt av en serie samtal ledda av Brian Parry under en reträtt i Keréver House, Burradoo, Southern Highlands i Australien under Mikaelihelgen år 2000
Fritt översatt av syster Carina Carlström

Del 3

I 2 Kor. 12: 7-10, pekar Paulus ut en möjlighet för oss i sökandet efter ”en annan väg” ut ur egots dilemma. Du minns att han led av ett hälsoproblem och att han bad tre gånger om dagen för att bli befriad från det. Han säger att Gud talade till honom och sa ”min nåd är dig nog, ty kraften fullkomnas i svaghet”.

Alla önskar vi oss hälsa – det skulle komma högt på vilken lista som helst över mänskliga önskemål. Men Gud säger till Paulus att han inte behöver ens det, än mindre makt eller ägodelar, bekvämlighet eller styrka. Allt han behöver, allt han *verkligen* behöver, är Guds nåd. Hans egen otillräcklighet är vad som slungar honom tillbaka till Guds nåd. Dagens kollekt talar om ”den första och bästa av Guds gåvor: Hans Helige Ande”. Paulus’ råd är dock inte lätt för oss att ta till oss, även om det kommer till oss spontant i ögonblick då vi upplever oss hotade till liv och hälsa. Du minns ordspråket: Det finns inga ateister ombord på flygplan!

Bland de traditionella sånger som skapats och används i det protestantiska klostret i Taizé återfinns vi en viktig vägledning. Vi sjunger: ”I mörker går vi, i mörker, och söker den dolda källan. Endast vår törst ger oss ljus i natt, endast vår törst ger oss ljus i natt” (sång nr. 19 i ”Sånger från Taizé – samlingsbok”; ö.a.).

Kan vi utgå ifrån törstens faktum? Till en början förefaller det handla enbart om törsten efter andliga ting, törsten efter det levande vattnet. Men detta är bara den djupaste ”törstnivån”. Vi människor – vi Judas-personer – törstar efter alla möjliga saker. Faktum är att vi förmodligen, om vi skulle presentera oss för en utomjordisk besökare, skulle beskriva mänskligheten som ständigt törstande efter vad som helst som vi inte har, och det skulle vara en mycket riktig beskrivning. Än mera, vi lever med uppfattningen att vi en dag kommer att få eller åtminstone förtjänar vad det än

är vi törstar efter. På något sätt vet vi att det finns någonting mer, att livet har mer att ge, som vi inte har. Och liksom Judas söker vi ständigt, och målmedvetet detta ”mer”.

Hjälten i Herman Hesse’s extraordinära berättelse om den andliga vägen ”The Journey to the East” uttrycker på ett underbart sätt denna längtan efter mer: ”Jag skulle gå vilse igen i de kartlösa, outgrundliga öknarna”. Är det inte fantastiskt? Kartlösa, outgrundliga öknar existerar inte, och ändå går vi ständigt vilse i dem.

Vi vet av bitter erfarenhet sedan många generationer tillbaka att uppfyllandet av våra olika önskemål ändå inte leder till varaktig tillfredsställelse. I samma stund vi fylls av tacksamhet över det vi fått, föds begäret efter något nytt. Taizésången är mycket sann. Vi skyndar oss från det enda begäret till det andra. Man behöver inte ha hunnit långt på evolutionens väg för att inse att längtan aldrig når sitt mål. Men vi vet också att vi fortsätter att önska, längta, leta...

Känner du till han som spelar Mr. Bean (Rowan Atkinson; ö.a.)? Han har myntat ett underbart uttryck som åtminstone delvis beskriver vår situation: ”Vi är som en blind man som i ett mörkt rum letar efter en svart katt... som inte finns där”. Skillnaden är bara den att den svarta katten *finns* där. Ett annat sätt att uttrycka det är: ”I mörker går vi och söker den dolda källan” – och den finns där.

Vår djupaste instinkt har rätt. Det *finns* en dold källa. Det är ingen hägring vi söker. Och problemet är inte vår törst. Problemet är att vi söker blint, i mörker. Den mest framstående av kristna mystiker, Mäster Eckhart, ger oss nyckeln i en av hans beskrivningar av livet. Någon gång kring 1320 höll Eckhart en av sina mest berömda predikningar under julnattsmässan i Cologne-katedralen, inför fullsatta bänkrader. Texten han utgick ifrån kom från Salomos Vishets

Bok (18:14):

”När stilla tystnad faller överallt och natten till hälften hunnit sitt lopp, Ned från himlen, från den kungliga tronen, Springer det hemliga ordet: In i hjärtat hos en dömd värld.”*

Eckhart frågade sina åhörare: **”Vilken är denna tystnad och var kommer det hemliga ordet att uttalas?”** Han besvarade själv sin fråga: **”I själens renaste rum, i hjärtat av dess existens, ja, i själens essens. Den centrala tystnaden vilar där, dit ingen skapelse har tillträde, eller uppfattning vare sig om sig själv eller någonting annat.”**

Det är i det fundamentala, djupaste djupet av vår mänskliga natur som det hemliga ordet landar. I detta djup finns ingen-ting; inga idéer, inga tankar, ingen självuppfattning. Genom alla sinnen och tankar, djupast i själen, känner vår ande sanningen om verkligheten omkring sig. Men denna sanning kommer utifrån – inifrån är anden tom, eftersom ett andligt centrum aldrig kan vara ett objekt. Det kan aldrig uppfattas av sig självt, eftersom det är sig självt. Enligt Eckhart är själen ensam och väntar på att bli fylld, och det finns ingenting – inget ting – som kan fylla den. Själen längtar desperat efter att bli fylld, den törstar efter det, och ändå kan den aldrig fyllas. Därför handlar den törst vi talar om idag om att vårt själva centrum törstar – är denna törst.

Här har vi alltså hjärtat av vårt problem. Detta är orsaken till allt vårt blinda, frenetiska sökande – vårt rastlösa hastande genom nattens mörker. Alla dessa okontrollerbara och destruktiva önskemål, all otillfredsställd längtan, alla rädslor och fantasier, allt detta planerande och eftersträvande – alltihop härstammar från själens törst. Alltihop kommer ifrån den törstande själens djupa behov att bli fylld. Judas’ desperata fråga – ”Vad ger ni mig?” – stiger

Forts sida 7

FÖRVANDLING!

Forts från sida 6

från detta djup.

Så är vår situation hopplös? Är vi dömda att rastlöst vandra genom de torra öknar som utgör våra egna önskingar och synvillor?

Eckhart visste av egen erfarenhet att situationen *inte* är hopplös. Han visste, och berättade också för sina åhörare under den berömda julnattens predikan, att det som är bortom vår förmåga aldrig är bortom Guds. **”När min själs alla ombud – d.v.s. sinnena och tankarna – har dragit sig tillbaka från aktiv tjänst, uttalas det hemliga ordet i mig”**. Med andra ord finns det inget vi kan *göra* för att få detta ord, men det finns en hel del vi kan *sluta* göra.

Om vi slutar, om så bara för ett ögonblick, om så bara för denna helg, med vårt sökande efter någonting vi inbillar oss inte ha och som vi tror oss behöva, kommer stillheten att skapa en tystnad inom oss. Aboriginers runt Melbourne-området har ett underbart ord: *Dadirri*. *Dadirri* är ett inre, mycket djupt lyssnande och en stilla medvetenhet.

Inom den västerländska traditionen har den benediktinska klosterregeln influerat såväl det andliga som det mer världsliga livet. Är det en ren tillfällighet att St. Benedikts första ord till sina söner och döttrar är ordet ”lyssna!”?

Minns du historien om mannen som hängde i bara fingertopparna vid en mycket brant klippkant? Efter att förgäves ha försökt klättra upp, ropade han förtvivlad på hjälp. ”Finns det någon där? Jag behöver hjälp!”. Han ropade ett tag, och plötsligt hörde han en röst som sa: ”Ja, jag är här.” Mannen frågade vem det var och fick svaret ”Jag är Gud och jag skall hjälpa dig. Lyssna noga nu och gör precis som jag säger”. Det blev tyst en stund, och sedan fortsatte Gud: ”Släpp taget. Lita på mig – du är i fullständig säkerhet”. Återigen blev det tyst, och sedan återupptog mannen sitt ropande: *”Finns det någon annan där uppe?”*. Vad vi måste lära oss är att lita tillräckligt mycket för att våga **SLÄPPA TAGET**.

På samma sätt råder Mäster Eckhart oss att dra tillbaka vår själs alla agenter från aktiv tjänst. Låt sinnena och tankarna stillna och tystna. Minns du vad Phyllis Campbell skrev i ”The Eternal Fire” (”Den Eviga Elden”; ö.a.)?

**”Sök den välsignade tomhet där sinnen icke är,
Ej heller tanke eller önskan. Låt dem vila.**

Ta dig själv till den vildmark där ingenting utom tystnad skall leda dig i ditt nya sökande.

**När du har rest genom vildmarken utan att någonsin se dig tillbaka eller önska dig något,
önska dig ord, bilder, minnen av det förflutna,
skall du finna frihet i den Eviga Elden.”**

Vad vi behöver göra är att sluta *göra*, sluta vårt springande fram och tillbaka i mörkret, sluta söka det levande vattnet på platser där det inte finns. Detta är vad Eckhart kallar ”den perfekta själen” och det är in i denna själ, och bara in i denna själ, som Guds hemliga ord landar.

Och vad blir då resultatet av detta mystiska Guds-ord? Låt Eckhart berätta detta med sina egna ord, sprungna ur hans egen erfarenhet:

”Se nu vinsten och frukten av detta hemliga ord och detta mörker. Inte bara föds Sonen till den himmelske Fadern i detta mörker som är hans eget, utan också du föds där, son av samme Fader, och också till dig ger han Kraft”.

Forts sida 8

DEN TORKANDE GRENEN

Forts från sida 3

så trevligt och till slut känna varandra så bra, att en utomstående inkommande gäst känner att det är ”så himla mysigt i Liberala Katolska Kyrkan” att de gärna kommer tillbaka, och ofta.

Ett av våra problem är och har varit att det är så mycket snack och så lite verkstad och vi har så svårt att ge av oss själva, tid och energi, vi vill så mycket men det blir så litet resultat, och ju mindre resultat vi ser av det vi vill, desto svårare blir det att få till det.

Vi måste se sanningen i vitögat. Nu börjar den tid som blir avgörande för kyrkans fortsatta existens. Låt oss planera för ett suveränt återupplivande och om vi planerar väl och lägger energin på rätt saker kommer det att gå bra. Men vi får inte vara rädda för att lägga ned vår själ, svett och möda i arbetet med detta. Om vi inte vill arbeta för och med detta så återstår förmodligen intet annat än att skära av den torkade grenen och söka oss till någon annan kyrka, men det lär bli svårt att hitta någon med den tolerans och vidsynthet vi trots allt har i Liberala Katolska Kyrkan.

LÄS, FUNDERA, DISKUTERA OCH VISA ATT NI LEVER OCH ÄR INTRESSERADE!

2002-09-08

Janne B

MYSTERIET MED DE SVARTA MADONNORNA

Forts från sida 1

Att svart utöver allt detta är maktens färg, eftersom regnbågens alla färger härrör ur den, behöver inte särskilt påpekas. Ur havet av jungfrulig materia uppkom den skapade världen.

Dessa upptäcker förvånar eller chockerar ingen liberalkatolik. Vi omfamnar redan det faktum att vår Heliga jungfru Maria är det sanna fullkommandet av ”den feminina gudomligheten” i de forntida hedniska idealen.

Vill du läsa mer om svarta madonnor kan du göra det på internet.

<http://www.udayton.edu/mary/resources/blackm/blackm.html>

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

Biskopsämbetet: Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås
Tel 021-33 34 70, mob.tel 070-536 65 37, fax 070-615 34 70, e-post regionary@lkk.se

STOCKHOLM

S:t Mikael och Alla Änglars församling, S:t Mikael's Domkyrka, Flottbrovägen 5, St Essingen, 112 64 Stockholm, tel 08-656 26 65. Pg 5 58 95-7.

Ansvarig församlingspräst biskop Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås, tel 021-33 34 70.

GÖTEBORG

S:t Gabriels församling, Kyrkorådets ordf. Karin Eklund, Tallstigen 12, 463 71 Lödöse, tel 0520-6600 43, Pg 38 23 53-1
Gudstjänstlokal: Johannebergsg. 18 nb

NORRKÖPING

S:t Franciskus kyrkogrupp
c/o Marianne Andersson-Söderström
Hörgatan 16 A, 602 34 Norrköping
tel 011-16 10 81, Pg 71 33 28-3.

VÄSTERÅS

Maria församling.
Ansvarig församlingspräst biskop Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås, tel 021-33 34 70.
Pg 28 57 13-4.

AVESTA

S:t Staffans kyrkogrupp. Ansvarig präst fader Hans Althén, Åkrundan 24, 774 00 Avesta, tel 0226-568 10.

UPPSALA

Maria församling. Ansvarig församlingspräst fader Dag Kyndel, Wrå Gård, 153 94 Hölö, tel 08-55 15 90 65, arb 018-471 00 00 vx. Pg 442 00 00-4.

LUND

Sankta Maria Center. Ansvarig präst, fader Olle Mebius-Schröder, Klintedal, 240 13 Genarp, tel 046-802 93.

SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE

Ordf Marianne Andersson-Söderström
Hörngatan 16A, 602 34 Norrköping, tel 011-161081
Pg 216 28-3

Stiftelsen LKK i Sverige.

Flottbrovägen 5, 112 64 Stockholm, Pg 37 48 15-9.

Information om kyrkan och församlingarnas verksamhet på Internet:

www.lkk.se

Communio, är organ för den svenska grenen av Liberala Katolska Kyrkan och utkommer med fyra nummer per år. Prenumeration sker enklast genom att sätta in 75 kronor på postgiro 88 82 44-1, COMMUNIO.

Ansvarig utgivare: Sten-Bertil Jakobson, tel 021-33 34 70.

Redaktion: Marianne Andersson-Söderström, tel 011-16 10 81. Ekonomiansvarig: Rose-Marie Johansson, tel 018-55 01 91.

Redaktion och expedition: Solrosgatan 16, 722 45 Västerås.

Tryck: JUSTNU-tryck, Västerås.
ISSN 0345-2018.

Tankefrihet och rätt att ge uttryck för den är en fundamental princip i LKK. Kyrkan själv är inte ansvarig för gjorda påståenden eller uttryckta uppfattningar i denna tidning, bara när de är betecknade "officiellt".

Sista manusdag för nr 3-2002 är den 30 november 2002.

Aktuell LKK-litteratur

Liturgi 3:e upplagan.....135 kronor

Psambok.....55 kronor

LKK:s egna särpsalmer samt liturgiska psalmer och gradualer som ingår i kyrkans liturgi

Principförklaring och kort lärosammanfattning.....20 kronor

99 frågor och svar om Liberala Katolska Kyrkan50 kronor

Den inre meditationens gång under mässan.....15 kronor

Vi har även en del LKK-litteratur på engelska.

Komplett boklista sänds gratis på begäran. All försäljning sker mot förskottsbetalning till COMMUNIO postgiro 88 82 44-1 portofritt! Upplysningar genom Rose-Marie Johansson, Täljstenvägen 11G, 752 40 Uppsala, tel. 018-550191. Du kan också beställa via LKK:s hemsida på internet.

FÖRVANDLING!

Forts från sida 7

Den törst som det tomma centret Inget Ting lider av kan bara släckas av det självtutgivande Inget Ting som är Gud.

Eckhart avslutar sin predikan denna magiska natt med en bön: "Må Gud, nyfödd i mänsklig form, evigt hjälpa oss så att vi sköra människor kan födas till helighet i Honom". JA!

(Fortsättning följer).

Fotnot

* fritt översatt, då rätt bibelställe ej funnits till hands vid översättningen; ö.a.

Har Du förnyat din prenumeration på Communio?

Tidningen kommer ut med 4 nr per år.

Prenumerera gör Du lättast genom att sätta in prenumerationsavgiften 75 kronor på postgiro 88 82 44-1, gärna tillsammans med ett litet extra bidrag.